

Трапезата на Новия Завет

"И когато бе седнал на трапезата вкъщи, ето, мнозина митари и грешници дойдоха и насядаха с Исус и учениците Негови."(Ев.Матей, 9:10.)

Ето един обикновен стих, "без смисъл" и "без съдържание", подобен на едно обикновено камъче, което държи богатството си не вънка, а вътре. Аз взимам думата митар в съвременния език в смисъл на прости хора. Бедният и грешникът са двама братя. Бедният е лишен от пари, от злато, следователно, няма средства, а богатият използва всякога бедният за работа. Грешният е човек, лишен от мъдрост, от знания, затова и грешни. Простите хора аз наричам банкери. А съвременните банкери наричам бирници: по 5%, 10% и колкото могат, събират данъците. И бирниците днес събират даждията.

Всички тези митари и грешници дошли и насядали на трапезата при Христос. Може да запитате: "Как е възможно такъв Учител да позволи на подобни хора да седят заедно с него на трапезата?" Под думата "трапеца" аз разбирам училище, но не старото училище, Стария завет на Мойсей, а новата школа на Христос. Христовите ученици представляват първите ученици на новото училище, на Новия завет. Митарите и грешниците представляват старата култура, старото учение, Мойсеевия закон. Нима всички деца, които влизат в училището са все учени? и Повечето са прости и невежи. Колко деца има в училището със скъсани дрешки и панталонки, но се учат много по-прилежно от синовете на богатите хора. Следователно, тези митари и грешници са ученици, които са дошли да учат Новото учение.

Съвременните християни, като не разбират дълбокия смисъл на това учение, са разделили църквата на грешници и праведни, на действителни членове на църквата и оглашени. Оглашени има във всички църкви и редица години ги държат под изпит, докато станат членове на църквата. Такъв човек, след като стои 10и15 години оглашен, като го питат какво е научил от християнството, той отговаря: "Като дойде Христос, той ще ни обясни." Аз бих желал съвременните християни да се поставят на матура, според това, дали свършват един клас или предстои да излязат вече от училището. Тогава ние ще се намерим в едно противоречие, каквото виждаме в следния разказ: един велик, мъдър цар от древността искал да изпита наклонностите на своите най-учени, най-добри поданици и затова им устроил следния изпит и избрал едно великолепно здание и в него поставил десет много хубави предмета. Повикал десет от своите поданици, всеки от които бил представител на десетте тогава съществуващи съсловия. И у нас съществуват такива съсловия. Тези съсловия, и тогава са носили някакво име, дадено им от техния основател, така както всяко новородено дете се кръщава с някакво име. Името се освещава от самия човек, а не е то, което прави човека; не е надписът, който прави търговеца честен, а честният търговец прави честна своята фирма; не е кадилницата, която прави свят свещеника, а самият свещеник прави кадилницата му да свети; не е книгата, която прави човека умен и съдържателен, а човекът прави книгата умна и съдържателна. И така, този мъдър цар събрал на тази изложба всички десет души, за да си изберат по един от изложените десет предмета. Тези десет предмета били: една скъпоценна корона, която струвала милиони, един голям старовременен кюп, пълен със злато, една златна сабя, златно перо, един далекоглед, едно шише, пълно с жизнен еликсир, който, според старовременните алхимици, подмладява хората, един пергел, едно житно зърно, една книга на велик мъдрец и едно яйце. И

повикал представителите на този народ, т.е. тези съсловия, да си изберат, кой каквото си хареса. Първият харесал златната корона. Дигнал я, за да я постави на главата си, вторият взел кюпа със златото, третият взел златната сабя и веднага я опасал, четвъртият взел златното перо, петият и далекогледа, шестият и шишето с еликсир за продължаване на живота, седмият и пергела, осмият и житното зърно, деветият и книгата на мъдреца и последният и яйцето. Кой от тях е спечелил? Вие сте умни, как бихте разрешили тази гатанка? Първият, който взел короната, станал цар, вторият и банкер, третият и най-прочутият генерал в държавата, четвъртият и правник, най-великият законовед и писател, защото той се занимавал с Божественото право в света (сегашното право е човешко право); петият, който взел далекогледа, станал астроном, да изучава звездите (от тогава започнала астрономията), шестият, който взел жизнения еликсир, станал лекар; седмият, който взел пергела, станал инженер; осмият, който взел житното зърно, станал земеделец; деветият, който взел книгата на мъдреца, станал учител и последният, който взел яйцето, не спечелил нищо. Всички тези хора са спечелили по нещо, а този, който взел яйцето, не спечелил, както другите, защото девет души придобили по един занаят. Последният мислил, какво да прави с това яйце, тръгнал да го продава тук-там, но никой не искал да му го купи. Наглед туй яйце нямало никаква цена. Най-после му дошло на ума да го сложи под някоя кокошка, да види, дали може да се измъти. И наистина, от яйцето се измътил най-красивият петел, който обаче, бил много лаком и затова нито кокошките, нито петлите го искали в тяхното съдружие. Заел се неговият господар да го храни, но трябвало много да жертвува за него, че почнал да проси. Затова господарят му се принудил да отиде при другите девет души, които спечелили нещо от своя предмет и да иска помощ за своя петел. И наистина, днес всички все за този петел говорим. Образуват се благотворителни дружества, целта на които е да се подобри положението на този петел, т.е. положението на този народ, за който са се събрали да работят. Създаде се някоя нова партия и казва: "В нашата програма влиза подобрение положението на нашия народ." Днес всички имаме добри стремления, добри желания, но кое е най-същественото? Дали тези предмети, които получили деветте души, са изпълнили своето истинско предназначение? Всеки предмет, попаднал в добра или лоша ръка, ще може да изпълни едно или друго предназначение. Напр., с една сабя или нож може да се направи операция на един болен и с това да се подобри положението му, но може и да се отреже главата на някой човек на бойното поле. С перото може да се напише някоя отлична книга, но може да се напише и някоя толкова лоша книга, че отровата и да се разнася с векове, а може да се подпише и смъртна присъда. С далекогледа може да откриете нещо ново, което да ползва човечеството, но същевременно може да откриете някой роб, който е избягал от господаря си и да го предадете на властта и предатели да станете. С жизнения еликсир ще може да продължавате живота на хората, но с него и ще разбогатявате. Много пъти, като се разболеет някой богат човек, дигат се на крак и най-знаменитите европейски лекари, дават своята помощ, правят всичко възможно да помогнат, защото ще бъдат добре възнаградени. А за някой беден болен не се полагат толкова грижи, там остават да помага Господ. Когато умираше руският цар Александър III, всички европейски капацитети дойдоха в Русия.

Аз ще обясня стремежа на съвременното човечество. Когато Христос бил на земята, с Него на трапезата седели много митари и грешници. Това са две категории хора от стария завет. Тези старозаветници още заемат видно място в съвременното общество, макар че са ги кръстили с нови имена. Държава, в която хората се колят, бесят, в която има затвори, тя е старозаветна. В Царството Божие няма никакви бесилки, затвори и застрелвания. Това е Христовото учение. Но ще кажете: "Какво да се прави с тези грешници, с тези престъпници, които са така много на земята?" и Дайте всекиму да си вземе това, което му е необходимо. Ако му дадете сабя, или перо, или далекоглед,

или пергел и пр., някой от 10-те предмета, ще създадете работа на ума му, която ще го задоволи. Това са подтици, не го осъждайте, нека да опита. Не осъждам човека, който си е взел корона и я е поставил на главата си да управлява. Нека опита и тези си стремления. Ако Бог е допуснал вълци, мечки, разни буболечки, които носят пакости, то защо и ние да не допуснем всеки да се прояви в живота така, както са неговите подтици. Ако Бог изпраща и на пакостните животни своята светлина и храна, то какво може да имаме ние против? Затова и ние трябва да търпим всички, да бъдем толерантни към всички и да не се отвращаваме от никого. Вълците и лисиците не са във в природата, те са между хората. Всички чешити ги имате вие; от всички тези видове вълци, лисици, мечки, буболечки и др. има у хората. Вие теглите куршум на вълка, че изял една овца, а в обществото има хора вълци, които изядат и по десет души. Вие нищо не им казвате. Къде е справедливостта? Някой беден открадва един хляб, за да нахрани бедното си и болно семейство и го осъждат на затвор няколко месеца. А някой богаташ открадва хиляди, хиляди левове, за него казват, че той направил комисионна от някоя сделка. Една сврака изяде яйцето на една от вашите кокошки и вие я убивате; аз оценявам живота на една сврака на 1000 яйца; така че вие имате право да я убиете само тогава, когато тя изяде тези 1000 яйца. Същият закон слагам и за един вълк. И него може да убиете само тогава, когато изяде 1000 овце. Такова е Божественото правило в света.

Митарите и грешниците, които се събирали около Христос, слушали Новото учение, което Той проповядвал. Мнозина си казват: "Е, колко хубаво би било, ако и ние бяхме на Христовата трапеза!" и Че тази трапеза е била много проста, не прилича на царска трапеза; там не е имало агнешко печено, кокошки, пълнени домати или кюфтета, супа с яйца, тиквички с агнешко месо, карначета, печени шишчета, момичи, печени на скара и др. Тогава, като не е имало всички тези хубави работи, какво е струвала такава една трапеза? А на една трапеза, лишена от тези ястия, аз не бих отишъл. Казва се: "Тези митарите и грешниците се събрали заедно с Христос и с Неговите ученици."

Новото учение е един велик процес, то е една велика трапеза, на която има най-изящни яденета. Но най-напред вие трябва да се научите да присъствате на обикновената трапеза на стомаха. И съвременното човечество минава на тази трапеза. Няма да ви описвам сега, каква трябва да бъде трапезата на стомаха и отстъпвам правото на вас, защото вие сте по това специалисти. Втората трапеза, на която човек трябва да е присъствал, е трапезата на дихателната система и след това, като премине през процеса на пречиштането, тогава ще присъства на един отличен банкет, какъвто светът още не познава. На трапезата на стомаха има 10 000 000 куверти. Всеки от гостите вдигне чашата; вдигне вилицата и казва: "Ох, колко е приятна тази работа." С тези 10 000 000 души или клетки и ние взимаме участие и преживяваме тяхната радост. Това не е алегория, а факт. В стомаха има 10 000 000 клетки, които ядат, пият и вършат работа. В белия дроб има още повече гости, още по-голямо количество клетки, които вършат своята определена работа. Когато се качим на един планински връх и подишаме чист въздух, клетките на белия дроб дигат чашките и казват: "Колко ни е приятно тук, да живее нашия господар, че ни е извел на това високо място." Като се качите горе в мозъка, където били поканени митарите и грешниците, трапезата е още по-величествена; там има три билиона и 600 милиона клетки; толкова гости са поканени да присъстват заедно с Христос и Неговите ученици. Затова, като изпратиш чрез ума си една велика мисъл, в тебе, в твоя ум, става такъв голям банкет, който не може да почувствуваш нито в стомаха, нито в белия дроб. Следователно, умствените преживявания са най-висши. Това не е илюзия. Нима това, което преживяваш със стомаха и с белите си дробове, е илюзия? Но казвате: "Имаме къща, ниви и т.н.." Това е илюзия. Всичко, което се изгубва, е илюзия, а илюзията не е нищо друго, освен закон на

движение. Тези неща са реални, но преходни. То значи, че един път те минават през нас, а друг път ние през тях. В един случай нашите мисли и желания ще минат, като кинематограф, пред нас, а в друг случай ние ще минем пред тях, като пътници и ще гледаме тези фотографии. Следователно, в съвременното общество и единият, и другият процес се менят, само че онези пътници, които обикалят земята, са много малко. Разказват една характеристика за англичаните, германците, французите и русите. Четирима от тези народности били някъде из Европа на курорт и заедно яли и пили. По едно време, всички забелязали, че в пространството някъде, много високо, се виели две големи птици. Англичанинът, като ги видял, веднага обърнал внимание на посоката, от която идвали и като разбрал, че идват от изток, веднага взел чантата си и взел първия параход, да отиде да ги изследва. Французина веднага си взел шапката и отишъл да провери, какво пишат вечерните вестници за тяхното явяване. Германецът отишъл в библиотеката да се справи с литературата на учените преди него, дали не се загатва нещо за идването на тези птици. А русинът легнал на гърба си и като ги погледнал, казал: "Е това са орли." Свършена работа! Ето как лесно славяните решават всички въпроси.

И българинът, като пийне 1/2 л вино, каже: "Орли са какво ще му мислиш много, не искам много философия, това са орли и свършена работа!" То е придобиване на знания. Като придобиеш знания, казваш: "Аз зная този въпрос, не ми трябва нито вестници, нито библиотека, аз виждам, че това са орли." Не давам преимущество на никого от тези четирмата, защото всички действуват съобразно своя темперамент. Всички хора проявяват своя характер според своя темперамент. Когато изучавам живота на народите, изучавам го обективно, измервам го с положителната наука и зная, какво се крие в него. В светлината на тази наука няма нищо скрито и покрито. Тогава ние казваме, че този човек е честен и почтен. Че кой не е честен и почтен? Нима вълкът, който изяжда агнетата от чуждите стада, не е честен? Или тигрицата, която играе с децата си, не е ли почтена? Това, че вълкът постъпва нечестно, е чуждо мнение. Вълкът казва: "Аз не искам да зная мненията на хората." Казвате, че агнето и овцата са благородни животни. Попитайте тревата, какво ще каже за тях: като минат отгоре и, изпасват я, изтъпкват я, и тя не може да расте. Казваме, че овците са емблема на благородство. Кои овци? Вие се заблуждавате, като мислите, че тези овци са благородни. Има други овци в света, а не тези, които нашите овчари пасат: тези овци са сенки на истинските. Христос казва: "Имам и други овци, които не са от този дом и тях ще събера." Какво подразбира Христос под думата "агне"? Вие ще кажете: "Знаем какво нещо е агнето, то е родено от овца, хубаво, палавичко; като му отрежат главата, вкусно е за ядене." Агнето означава огън, който чисти живота. И когато казват, че Христос е агне, това значи, че той е божественият огън, който пречиства човечеството. Всеки, който може да намери този божествен огън, той е намерил еликсир тук на земята.

Сега остава въпросът за овцата, да си помислите върху тази дума. В друга беседа ще ви говоря за овците. С тях се разговарям всеки ден, вие ги срещате и аз намирам, че те са най-онеправданите в света, но са най-благородните и от тях няма по щастливи. Вълк не може да ги яде, червеи в корема им не влизат, краста не ги хваща, от глад не измират, от овчарски нож не се боят, вълната си на земята не хвърлят, млякото си не дават, сирене и масло не може да изкарате от млякото им. Но трябва да знаете, че красотата на вълната им носи живот и благословение на целия свят. Те малко говорят не са много красноречиви като ораторите и говорят само в промеждутък, във време на паузата, когато ораторът дигне чашата. През това време те успяват да кажат само една дума. И всичко се дължи на тези овци. Всички велики изречения, които са изказани още от паметта на века и не са изгубили своя смисъл, са казани от тях. Авторът на тези велики изречения не е известен, но

благодарение на тях, светът съществува и сегашните автори се прославят. Днес някой автор като напише една книга, казва: "Тази книга е написана от мен и никой няма право да я печати без мое позволение." Като ме слушате да ви говоря така, навярно си мислите, че имам някаква особена цел, аз просто искам да се поразговоря с вас, да ви дам едно угощение. Аз не се занимавам с философски работи, обаче не отнемам правото на тези автори, които могат да се занимават с философия. Царски корони не бутам, не взимам нито купа със златото, нито далекогледа, нито пергела, нито перото, нито житното зърно. И яйцето не бутам. Аз съм избрал числото 11, то е нещастното число в света. По-нещастно число от 11 за евреите нямаше. Числото 13 днес е нещастно за културния европеец: него мъчно можете да вкарате в някоя стая на хотела с <216>13. Защо е нещастно числото 11? Това число е без майка и баща в света, то е число на противоречия в живота. Защо съществуват противоречията в живота? и Има определена причина, по която те съществуват. И числото 4 е закон на противоречия, но по причина на правдата. В света има причини, които определят всяка дейност. Хубавите цветя не може да търсите зимно време, защото зимата изразява числото 4, а ще ги търсите в определено време, определен сезон на годината, т.е. в числата 1 и 2. Ако търсите разни видове плодове, ще ги намерите в определено време през годината и в числото 3. За всички прояви в живота също има определено време. Българите имат право, като казват, че съществуват нещастни дни. То не е суеверие. Напр., тръгнете на път за северния полюс, но заминавате в един от горещите летни дни. Ако не съобразите, че за северния полюс ще ви трябват топли дрехи, като стигнете там, вие веднага ще се простудите. Следователно, зимните, студените дни са нещастни дни в живота. Слушал съм някои българи да казват: "Не излизам навън и не започвам работа във вторник и петък." Прави са те, защото има, наистина нещастни дни в живота. Бих желал да видя някой, който не е суеверен да тръгне на път през някой от нещастните дни и ще видим, докъде ще стигне той. Ако този човек е учен, ще каже: "Не можах да стигна на определеното време и място, защото беше мъгливо, имаше голяма буря и т.н.." Ако човекът е прост, той ще отдаде неуспеха в работата си на това, че е тръгнал във вторник или петък, тези дни са фатални. Ученият казва, че гръм става, понеже две противоположни сили се съединяват. Простият казва, че Свети Илия бяга с колесницата на две колела по Небето. Простият човек знае, че електричеството е причина за образуването на облаците, но той приема още и друга някаква, висша сила. Преданието казва, че Свети Илия се разхожда по Небето с два коня на колесница, така че освен положителното и отрицателното електричество, има още два коня и един човек, т.е. една разумна причина, която направлява тези две сили.